

ikke i Details forud bekendt, og man vil vel forstaa, at jeg ikke kan komme i Dag udrustet til sely at tage et endeligt Standpunkt med Hensyn til dette store Spørgsmaal, idet jeg ikke havde Anledning dertil i Fjor, efter Indholdet af det Lovforslag, som den Gang forelaa. Efter den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet i Aar — ogsaa med Midlertidighedens Præg og i Grunden fremtrædende i det væsentlige som det samme Forslag som i Fjor — har det for saa vidt heller ikke givet mig Anledning til at gaa til Bunds i Sagen. Jeg har ganske vist i Almindelighed forhørt mig om denne Sags Fortid og er derved bleven bekendt med nogle af de af det ærede Medlem omtalte Punkter, men jeg har ikke kunnet gennemgaa dem, saaledes at jeg selv har kunnet danne mig en personlig Dom om, hvilke praktiske Vanskeligheder der i Virkeligheden vare knyttede til Sagen, og en personlig Forestilling om, hvorvidt jeg troede, man kunde komme ud over disse Vanskeligheder, og hvorledes det skulde ske. Derfor maa jeg sige, at uagtet jeg ganske vist staaer ved min Udtalelse i Fjor om, at jeg troede, at dette var et Spørgsmaal, der mere og mere trængte sig frem, maa man ikke forlange, at jeg skal udtale en bestemt afgjort Mening om, hvorvidt jeg ser mig i Stand til at paatage mig den Opgave at søge at føre dette Spørgsmaal til sin Løsning, et Spørgsmaal, som jo desuden maatte fordre en Medvirken fra Kultusministerens Side. Jeg vil forudskikke dette med Hensyn til de Bemærkninger, jeg fremtidig skal gøre, idet jeg altsaa reserverer mig al mulig Frihed, og idet jeg i øvrigt skal være villig til, for saa vidt jeg formaar, og for saa vidt jeg billiger de Forslag, der maatte komme frem, at arbejde paa Løsningen af dette Spørgsmaal, som paa ethvert andet, der maatte være til Gavn for Befolkningen.

I Fjor henvendte det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) sig til mig og spurgte mig, om jeg kunde gaa ind paa et Lovforslag, som vilde, om man saa maa sige, legalisere de mange Tilfælde, hvori Folk benyttede og almindeligt vare kendte under Navne, som de selv og deres Forfædre havde haft i lange Tider, og det ærede Medlem opfordrede mig til at stille et Forslag i saa Henseende. Jeg sagde til ham, at jeg ikke fandt Anledning til at stille et Forslag af en saadan rent midlertidig Karakter, fordi jeg da stod over for hele det store Spørgsmaal, som jeg endnu ikke havde haft Lejlighed og endnu ikke fundet Anledning til at sætte mig ind i, men at jeg skulde være

villig til, naar han kunde udarbejde et hensigtsmæssigt Forslag, at stille mig gunstig dertil. Saa kom det Forslag frem, hvis Hovedbestemmelse blev omtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og hvor det viste sig — som det ses i den daværende § 1 — at man kun havde de Tilfælde for Øje, hvor det paagældende Navn havde været benyttet i en længere Aarrække, idet det fordredes, at det skulde have været benyttet af Fader og Bedstefader og ventelig ogsaa af vedkommende selv. Der fandtes nok i andet Membrum en Bestemmelse vedrørende det Tilfælde, at Navnet havde været benyttet som Betegnelse for en Ejendom, men paa den Maade, som det henviste til første Membrum, var det i Virkeligheden en temmelig overflødig Bestemmelse, idet det vistnok forudsattes, at Fader og Bedstefader havde benyttet det. Jeg gjorde under Behandlingen i Fjor nogle Bemærkninger om de Vanskeligheder, som derved kunde møde, netop fordi man ikke kan siges her til Lands at have Ejendomme med bestemte Navne saaledes, at disse ikke med Lethed kunne forandres, men jeg fandt i øvrigt, hvad der ogsaa fremgik af mine Udtalelser i Fjor, at det var et brugeligt Grundlag til en midlertidig Ordning, hvorved man kom ud over de øjeblikkelige Vanskeligheder og forbeholdt Fremtiden, om man kunde finde en almindelig Løsning. I Fjor i April Maaned fik jeg fra det da nedsatte Udvalg en foreløbig Betænkning med Forespørgsel, om jeg vilde konferere med Udvalget om den. Den gik ud paa det, som er Indholdet af det nærværende Lovforslag. Jeg vilde selvfølgelig have konfereret, hvis ikke Forholdene i April Maaned havde været saaledes, at jeg ansaa det for overmaade lidet sandsynligt, at man overhovedet kunde føre et Lovforslag igennem, ligesom min personlige Stilling jo var saaledes, at der ikke var Grund for mig til at arbejde for saadanne Lovforslag, da det var meget ubestemt, om jeg i Virkeligheden kunde komme til at gennemføre dem. Det var Grunden til, at der ikke kom nogen Forhandling i Stand, og til, at dette Lovforslag er fremkommet i denne Samling, uden at Udvalget i Forvejen har faaet Lejlighed til at kende min Stilling dertil.

Naar vi nu ville se paa det foreliggende Lovforslag, tror jeg, at man maa sige, at medens det vel formaliter fremtræder som et midlertidigt Lovforslag, saa sigter det i Realiteten paa at give endelige Bestemmelser. Det vil i hvert Fald være den naturlige Konsekvens af det, idet det gaar